

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Niemcy) w dniu 29 czerwca 2016 r. – Bundesrepublik Deutschland/Aziz Hasan**

(Sprawa C-360/16)

(2016/C 343/42)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesrepublik Deutschland

Strona pozwana: Aziz Hasan

Pytania prejudycjalne

1. W przypadku, gdy obywatel państwa trzeciego po złożeniu drugiego wniosku o udzielenie azylu w innym państwie członkowskim (tutaj: Niemcy) na podstawie odrzucenia przez sąd jego wniosku o zawieszenie decyzji o przekazaniu zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013⁽¹⁾ z dnia 26 czerwca 2013 r. (rozporządzenie Dublin III) został przekazany do pierwotnie odpowiedzialnego za pierwszy wniosek o udzielenie azylu państwa członkowskiego (tutaj: Włochy) i następnie od razu nielegalnie powrócił do drugiego państwa członkowskiego (tutaj: Niemcy):
 - a) Czy zgodnie z zasadami rozporządzenia Dublin III dla sądowej kontroli decyzji o przekazaniu decydujące są okoliczności faktyczne w chwili dokonania przekazania, ponieważ z chwilą dokonanego terminowo przekazania ostatecznie ustalona jest odpowiedzialność i w związku z tym nie należy już stosować określających odpowiedzialność przepisów rozporządzenia Dublin III w toku dalszego rozwoju sprawy, lub czy następująca w późniejszym okresie zmiana okoliczności zasadniczo istotnych dla kwestii odpowiedzialności – takich np. jak wpływ terminów wtórnego przejęcia lub (ponownego) przekazania – powinna być uwzględniana?
 - b) Czy po zakończeniu ustalania odpowiedzialności decyzją o przekazaniu możliwe są kolejne przekazania do państwa pierwotnie właściwego i czy to państwo członkowskie jest dalej zobowiązane do przejęcia obywatela państwa trzeciego?
2. Jeśli w wyniku przekazania odpowiedzialność nie jest ostatecznie ustalona: którą z następujących regulacji prawnych należy zastosować w takim przypadku w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. b), c) lub d) rozporządzenia Dublin III do osoby w związku z toczącym się jeszcze postępowaniem odwoławczym w sprawie wykonanej już decyzji o przekazaniu:
 - a) art. 23 rozporządzenia Dublin III (w drodze analogii) z konsekwencją, iż w przypadku niezłożonego terminowo kolejnego wniosku o wtórne przejęcie może nastąpić przeniesienie odpowiedzialności stosownie do art. 23 ust. 2 i 3 rozporządzenia Dublin III, lub
 - b) art. 24 rozporządzenia Dublin III (w drodze analogii), lub
 - c) żadnego z uregulowań, wymienionych w pkt a) i b)?
3. W przypadku, gdy wobec takiej osoby nie jest możliwe (w drodze analogii) zastosowanie ani art. 23, ani art. 24 rozporządzenia Dublin III (pytanie 2 lit. c): czy na podstawie zaskarżonej decyzji o przekazaniu do czasu zakończenia toczącego się w stosunku do niej postępowania odwoławczego możliwe są dalsze przekazania do pierwotnie odpowiedzialnego państwa członkowskiego (tutaj: Włochy) i czy to państwo członkowskie jest zobowiązane do przejęcia tego obywatela państwa trzeciego – niezależnie od dalszych wniosków o wtórne przejęcie, złożonych bez uwzględnienia terminów przewidzianych w art. 23 ust. 3 i art. 24 ust. 2 rozporządzenia Dublin III i niezależnie od terminów na przekazanie przewidzianych w art. 29 ust. 1 i 2 rozporządzenia Dublin III?

4. W przypadku, gdyby wobec takiej osoby należało zastosować (w drodze analogii) art. 23 rozporządzenia Dublin III (pytanie 2 lit. a): czy ponowny wniosek o wtórne przejście związany jest z nowym terminem stosownie do art. 23 ust. 2 rozporządzenia Dublin III (w drodze analogii)? Jeżeli tak: czy bieg tego nowego terminu rozpoczyna się w momencie uzyskania przez właściwe organy wiedzy odnośnie ponownego wjazdu, czy o rozpoczęciu biegu terminu decyduje inne zdarzenie?
5. W przypadku, gdyby wobec takiej osoby należało zastosować (w drodze analogii) art. 24 rozporządzenia Dublin III (pytanie 2 lit. b):
- a) Czy w przypadku ponownego wniosku o wtórne przejście obowiązuje nowy termin, przewidziany w art. 24 ust. 2 rozporządzenia Dublin III (w drodze analogii)? Jeżeli tak: to czy bieg tego nowego terminu rozpoczyna się w momencie uzyskania przez właściwe organy wiedzy odnośnie ponownego wjazdu, czy o rozpoczęciu biegu terminu decyduje inne zdarzenie?
- b) Jeżeli inne państwo członkowskie (tutaj: Niemcy) nie dochowa terminu, wynikającego z art. 24 ust. 2 rozporządzenia Dublin III (w drodze analogii): czy złożenie nowego wniosku o udzielenie azylu zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia Dublin III uzasadnia bezpośrednio odpowiedzialność innego państwa członkowskiego (tutaj: Niemiec), czy też może ono, mimo nowego wniosku o udzielenie azylu, bez konieczności dochowania terminu wnioskować ponownie do pierwotnie odpowiedzialnego państwa członkowskiego (tutaj: Włochy) o wtórne przejście lub przekazać cudzoziemca temu państwu członkowskiemu bez wniosku o wtórne przejście?
- c) Jeżeli inne państwo członkowskie (tutaj: Niemcy) nie dochowa terminu, wynikającego z art. 24 ust. 2 rozporządzenia Dublin III (w drodze analogii): czy zawisłość wniosku o udzielenie azylu, złożonego w innym państwie członkowskim przed przekazaniem (tutaj: Niemcy), ma być traktowana na równi ze złożeniem nowego wniosku o udzielenie azylu stosownie do art. 24 ust. 3 rozporządzenia Dublin III?
- d) Jeżeli inne państwo członkowskie (tutaj: Niemcy) nie dochowa terminu, wynikającego z art. 24 ust. 2 rozporządzenia Dublin III (w drodze analogii) a cudzoziemiec ani nie złożył nowego wniosku o udzielenie azylu, ani zawisłość wniosku o udzielenie azylu, złożonego w innym państwie członkowskim przed przekazaniem (tutaj: Niemcy), nie może być traktowana na równi ze złożeniem nowego wniosku o udzielenie azylu stosownie do art. 24 ust. 3 rozporządzenia Dublin III: czy inne państwo członkowskie (tutaj: Niemcy) może bez konieczności dochowania terminu wnioskować ponownie do pierwotnie odpowiedzialnego państwa członkowskiego (tutaj: Włochy) o wtórne przejście lub przekazać cudzoziemca temu państwu członkowskiemu bez wniosku o wtórne przejście?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca, Dz.U. L 180, s. 31.

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 12 maja 2016 r. w sprawie T-669/14,
Trioplast Industrier AB/Komisja Europejska, wniesione w dniu 1 lipca 2016 r. przez Trioplast
Industrier AB**

(Sprawa C-364/16 P)

(2016/C 343/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Trioplast Industrier AB (przedstawiciele: T. Pettersson, F. Sjövall, A. Johansson, adwokater)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- a. Uchylenie wyroku Sądu z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie T-669/14 Trioplast Industrier/Komisja Europejska;